

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Anna Kuras

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jerzego Engelkinga,

w sprawie **D. K.**

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie na piśmie uzasadnienia wyroku,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie w dniu 30 czerwca 2020 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego od postanowienia Sądu Okręgowego w G.

z dnia 15 czerwca 2015 r., sygn. akt V Kz (...),

utrzymującego w mocy zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w G. z dnia 4 maja 2015 r., sygn. akt II K (...),

uchyla zaskarżone postanowienie oraz utrzymane nim w mocy zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w G. z dnia 4 maja 2015 r., sygn. akt II K (...), i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 4 maja 2015 r., Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w G. odmówił przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu rejonowego w G. z dnia 7 kwietnia 2015 r., sygn. akt II K (...), wobec upływu terminu 7 dni do jego złożenia.

Od tej decyzji zażalenie wniósł oskarżony.

Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 15 czerwca 2015 r., sygn. akt V Kz (...), utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.

Od orzeczenia Sądu odwoławczego kasację wniósł Minister Sprawiedliwości-Prokurator Generalny, który podniósł zarzut rażącej i mającej istotny wpływ na treść zaskarżonego postanowienia obrazy prawa procesowego – art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 94 § 1 pkt 5 k.p.k. i art. 98 § 1 k.p.k., polegającej na zaniechaniu dokonania przez Sąd Okręgowy w G. wszechstronnej kontroli odwoławczej oraz należytego rozważenia i ustosunkowania się w uzasadnieniu orzeczenia od zrzutu podniesionego w zażaleniu oskarżonego i wspierającej ten zarzut argumentacji, wskazującej na wadliwą, pozbawioną wszechstronności i wnikliwości ocenę dokonaną przez Sąd pierwszej instancji w zakresie ustawowych przesłanek z art. 422 § 2 k.p.k., dotyczących początku biegu siedmiodniowego terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku w sytuacji, gdy oskarżony był pozbawiony wolności, nie miał obrońcy i nie był obecny podczas ogłaszania wyroku oraz zaaprobowaniu wadliwego poglądu Sądu pierwszej instancji, iż termin ten biegnie od daty ogłoszenia wyroku, podczas gdy zgodnie z treścią tego przepisu, obowiązującym w chwili orzekania, wskazany termin biegł dla oskarżonego od daty doręczenia mu wyroku.

Autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz utrzymanego nim w mocy zarządzenia Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w G. i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja zasługuje na uwzględnienie.

Zasadnie podniesiono w niej wadliwość kontroli instancyjnej, w której nie uwzględniono realiów procesowych sprawy, tj. tego, że oskarżony był pozbawiony wolności, nie miał obrońcy i nie był obecny podczas ogłoszenia wyroku na posiedzeniu w dniu 7 kwietnia 2015 r., co implikowało przyjęcie początku biegu 7-dniowego terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie wyroku na podstawie art. 422 § 2 k.p.k., a nie art. 422 § 1 k.k. (w ich ówczesnym brzmieniu), jak przyjął to sąd odwoławczy, błędnie odwołując się do wyroku Sądu

Najwyższego z dnia 9 lipca 2008 r. (*II KK 152/08, LEX nr 436427*), wydanego w innych realiach procesowych niż te, które zaistniały w rozpoznawanej sprawie. W konsekwencji, należało przyjąć, że termin na złożenie wniosku o uzasadnienia rozpoczął swój bieg dla D. K. nie od momentu ogłoszenia wyroku (7 kwietnia 2015 r.), lecz od dnia jego doręczenia oskarżonemu, co w niniejszej sprawie nastąpiło w dniu 17 kwietnia 2015 r. Zgodnie z ówczynie obowiązującym art. 100 § 3 k.p.k. wyrok zapadły na posiedzeniu należało doręczyć stronom z urzędu. Sąd Okręgowy w G., dokonując pobieżnej kontroli instancyjnej, błędnie zatem stwierdził w zaskarżonym postanowieniu, że złożenie przez oskarżonego w administracji zakładu karnego (zob. art. 124 k.p.k.) wniosku o uzasadnienie wyroku w dniu 23 kwietnia 2015 r. nastąpiło po upływie 7-dniowego terminu zawitego, na dokonanie tej czynności. Uchybienie to stanowi rażące naruszenie prawa procesowego, co implikuje konieczność uchylenia zaskarżonego postanowienia oraz utrzymanego nim w mocy zarządzenia Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w G. z dnia 4 maja 2015 r., sygn. akt II K (...) i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu w G..

Na marginesie należy jedynie zaznaczyć, że D. K. w swoich licznych pismach oświadczał, że „nie wnosi już o sporządzenie i przesłanie uzasadnienia wyroku” w ww. sprawie oraz prosił o „zaniechanie procedury kasacji na jego korzyść”, gdyż obawia się, że jego sytuacja procesowa w wyniku uwzględnienia kasacji ulegnie pogorszeniu. Niemniej, samo rozpoznanie i uwzględnienie kasacji wniesionej na jego korzyść, której zarzuty były całkowicie zasadne, nie oznacza jeszcze, że w dalszym toku postępowania faktycznie sytuacja skazanego może ulec pogorszeniu. Ta kwestia nie jest bowiem przedmiotem niniejszego postępowania, a ewentualnie orzekające w przyszłości w tej sprawie sądy z pewnością będą miały na uwadze ten fakt, że kasacja Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego została wniesiona i uwzględniona na korzyść D. K. i z tego tytułu nie może on ponosić negatywnych konsekwencji.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

